



คำภีร์ธรรมโมคัลโล อรรถาธิบายโดยพระอาจารย์เมตตาธรรม
และได้มาจากพระคัมภีร์ธรรมโมคัลโล

อานาปานสมาธิ



คำภีร์ธรรมโมคัลโล อรรถาธิบายโดยพระอาจารย์เมตตาธรรม และได้มาจากพระคัมภีร์ธรรมโมคัลโล





อำนาจกรรม

พระนิพนธ์โดย

สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก
ทรงเป็นประธานพระสังฆราชวิทยาลัยมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย
๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

บรรณาธิการ : โสภณ ภาณี บรรณาธิการ/ผู้พิมพ์,พิมพ์

โปรดปราน : สมเด็จพระสังฆราช สมเด็จพระญาณสังวร : สมเด็จพระญาณสังวร

ผู้พิมพ์ : บริษัท กสท

คำปรารภ

มูลนิธิวิจัยและพัฒนาเพื่อสังคมได้มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิจัยให้บังเกิดเป็นองค์ความรู้ระดับ ท้องถิ่นชาติ ศาสนา สังคม และสนับสนุนการเผยแพร่ความรู้ทางศาสนาโดยการจัดพิมพ์หนังสือสื่อธรรมนำไปแจกจ่ายเป็นธรรมทาน ทั้งนี้เพื่อให้หนังสือธรรมคำสอนของพระพุทธองค์แพร่หลาย กระจ่ายสู่พุทธศาสนิกชนได้ศึกษาเก็บย่ำถวิลหา

สำหรับผู้มีไม่คุ้นเคยกับการอ่านหนังสือธรรม หรือยังไม่เคยอ่านผลงานพระนิพนธ์ของสมเด็จพระญาณสังวรฯ แห่งสมณ ท่านศรีเมธีทางเกิดความรู้รักใคร่รักๆ ซึ้งๆ รักๆ

การอ่านหนังสือธรรมจะไม่ต่างเรื่องประโยชน์เกิดความรู้ความเข้าใจขึ้น ผู้อ่านควรอ่านแบบ โยนิโสมนสิการ (โย-นิ-โสม-ณ-ส-ส-การ) คือ อ่านอย่างมีสติค่อยๆ คิด ค่อยๆ อ่าน ไม่ต้องรีบร้อน ถ้าหากยังไม่เข้าใจก็อ่านใหม่ อ่านหลายๆ รอบ ปัญญาจักเกิดขึ้น ถ้าการอ่านได้ระดมใจอย่างทะนุถุญใจว่า เปรียบเทียบจนการศึกษานี้จะ ดีอย่างไร ดีกว่า อย่างไร ช่าง ดีแล้ว ดีมาก ดียิ่งยวด ดีวิเศษ ดีเลิศ ดียิ่งยวดยิ่งไพเราะยิ่งดี

มูลนิธิวิจัยและพัฒนาเพื่อสังคมได้มีวัตถุประสงค์ สำนักพิมพ์นี้เองเพื่อ เพื่อพุทธศาสนา ที่เมตตาเมตตาให้เจ้าหน้าที่ของสำนักพิมพ์หลายฝ่าย เช่นฝ่ายบรรณาธิการ มีหน้าที่คัดสรรผลงานพระนิพนธ์ จัดสร้างตัวอักษรธรรม ทำใบการพิมพ์หน้าเขียนคำสารบัญ ฝ่ายศิลปประภาพรรณประกอบ ฝ่ายออกแบบจัดรูปเล่ม รวมจึงฝ่ายผลิตที่ดูแลและดำเนินการการผลิตอย่างละเอียดพิถีพิถันทุกขั้นตอน เพื่อประโยชน์สู่ผู้ผู้สุด จนถ้าเป็นรูปเล่มสวยงามพร้อมอ่านสิ่งที่ท่านทั้งหลายกำลังถืออยู่ และขอความชอบพระคุณทุกท่านที่สนับสนุนการพิมพ์หนังสือพระนิพนธ์เรื่อง “อานาถกกรรม” เพื่อเกิดพระเกียรติในโอกาสฉลองสมัยที่เจ้าพระคุณสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก พระนิพนธ์มาครบ ๘ รอบ ๘๖ พรรษา ในวันที่ ๓ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓ ปี

ขอทุกท่านจงมีจิตใจชื่นชมในกรรมดี





คำว่า

คำว่า กรรม ที่แปลว่า การกระทำ นั้น เป็นคำกลางๆ ยังไม่ระบุหรือชี้ชัดลงไปว่าเป็นการกระทำที่ดีหรือชั่ว ต่อเมื่อเติมคำวิเศษณ์ไปจึงจะรู้ได้ เช่น **กุศลกรรม** แปลว่า กรรมดี คือการกระทำที่ดี หรือ **อกุศลกรรม** แปลว่า กรรมชั่ว คือการกระทำที่ไม่ดี ทุกคนที่นับถือศาสนาอิสลาม คือ ถึงทำกรรมและเว้นละการกระทำอยู่ไม่วันแต่ชววิน ตั้งจะเห็นได้จากบทเหล่านั้นได้มีความกำกวมบ้าง เพราะการกระทำของคน บางคนพบกับความทุกข์ยากลำบากเมื่อครั้งนั้น เพราะกรรมชั่วที่ตนเคยทำ

พระสุตตันตปิฎกวิญญานสูตร อรรถกถาเรื่องกรรม และทำให้ละอายของกรรมไว้ว่า

❖ **“ภณฺณิ สกฺเขตฺต โภชนํ สีนํปฺปณฺณิยสฺสว”** แปลโดยความว่า **กรรมย่อมจำแนกสัตว์ไว้ดีหรือเลวแตกต่างกัน**

พระสุตตันตปิฎกอาฬลสูตรได้ชี้แจงเรื่องกรรมและการให้ผลของกรรม และมีได้สอนให้ละอายแก่ตนของกรรม คือ ไม่ได้สอนให้ละอายของกรรมกับผลกรรมอย่างเดียว แต่สอนให้รู้ถึงกรรม และการกระทำที่ละอายใจไม่ให้ทุกข์ เมื่อทำผลของกรรม และไม่ให้ประมาทในการทำความดีละเว้นความชั่ว

หนังสือเรื่อง **“สำนึกของกรรม”** ฉบับนี้ เป็นพระนิพนธ์ของสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ผู้ทรงพระหัตถ์ธรรมทางคณาจารย์พระนิพนธ์เรื่อง **“ชีวิตมีน้อยนัก”** และเรื่อง **“พระวินัยปิฎก”** โดยพระองค์ทรงอธิบายไว้จนทำให้คนอ่านแล้วจะพึงเข้าใจทุกข้อคำสอนในคำนี้คือคิดในบทพระนิพนธ์ไปเป็นเครื่องประพฤติปฏิบัติได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจักได้มีความละเอียดละออในการกระทำของตนถึงความละอายที่ตนเคยกระทำชั่ว

“คนละอายใจที่ผิดหลายครั้งเป็นไปบ้างๆ บ้างๆ บุรุษที่มี หญิงที่มี สัตว์มี ชั่วก็มี ได้เกิดแต่ละอายใจนั้น นอกจากกรรมที่ตนทำแล้วนั้น... แต่ความที่ไม่เห็นด้วยความเป็นไปของกับความเป็นไปทั้งนี้เรื่องกรรมและการให้ผลของกรรม ทำให้คนสำนึกว่าไม่ต้องการผิดใหม่ให้ลงไปในอุ้งสมุทรที่น้ำดำดองจากตัวสัตว์นั้น”

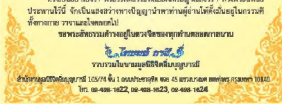
หนังสือเล่มนี้ชื่อว่า **พระวรคคิธรรมที่สมเด็จพระญาณสังวรฯ ทรงพระนิพนธ์** ประทานไว้มี จักเป็นแรงจูงใจทางปัญญานำพาท่านผู้อ่านให้ตั้งมั่นอยู่ในกรรมที่ดีงามทาง ทางและใจของตนไป

ขอพระสังฆการีท่านอยู่ในสวนจิตรของทุกท่านตลอดกาลนาน



จากกรมในราชบัณฑิตยสถาน

สำนักพิมพ์วิจิตรศิลป์บรรณ 105/74 ชั้น 1 ถนนพหลโยธิน เขต 45 แขวงบางพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10140
โทร. 02-438-1822, 02-438-1823, 02-438-1824



อำนาจกรรม

◆ ทำให้คนมีอำนาจดีหรือชั่ว ◆

คำว่า “กรรม” ในพระพุทธศาสนา เป็นคำที่มีความหมายเป็นกลาง หมายถึง การกระทำ ไม่เฉพาะจะบ่งบอกเป็นการกระทำที่ไม่ดี อันเป็นกรรมที่ไม่ดี เป็นบาปกรรม หรือเป็นอกุศลกรรม และไม่เฉพาะจะบ่งเป็นการกระทำที่ดี อันเป็นกรรมดี เป็นบุญกรรม หรือเป็นกุศลกรรม

แต่คำว่า “กรรม” นั้น โดยทั่วไปใช้ในความหมายว่า ความไม่ดี ส่วนเกี่ยวข้องกับบาปกรรมและอกุศลกรรม จึงจำกัดทั่วไปใช้คำว่า “กรรม” เป็นคำย่อของกรรมที่ไม่ดีคือ บาปกรรม หรืออกุศลกรรม

พุทธศาสนิกชนจึงมีว่า “**วโโล ถิธสิริธ โอบา** อำนาจเป็นใหญ่ในโมก”

ในบรรดาอำนาจทั้งปวงในโลก อำนาจของกรรมใหญ่ยิ่งที่สุด และไม่มีอำนาจใดเสมออำนาจกรรม กรรมดี มีอำนาจในทางดี กรรมไม่ดี มีอำนาจในทางไม่ดี

“วโโล ถิธสิริธ โอบา”
อำนาจเป็นใหญ่ในโมก



“วโโล ถิธสิริธ โอบา”
อำนาจเป็นใหญ่ในโมก

“วโโล ถิธสิริธ โอบา”
อำนาจเป็นใหญ่ในโมก

คนดี มีอำนาจในทางดี
ผู้ทำกรรมดี จึงมีอำนาจใน
ทางดี ย่อมใช้อำนาจนั้นก่อ
ความร่มเย็นเป็นสุขให้แก่ทั้ง
แก่ตนเอง ให้โลกทั้งนรกผู้อื่น

คนไม่ดี มีอำนาจในทาง
ไม่ดี ผู้ทำกรรมไม่ดีจึงมีอำนาจ
ในทางไม่ดี ย่อมใช้อำนาจนั้น
ก่อความทุกข์ความวุ่นให้โลก
ทั้งแก่ตนเอง ให้โลกทั้งนรกผู้อื่น

❖ สัตว์โลกเป็นไปตามอำนาจกรรม ❖

ปัญหาที่กำลังเกิดขึ้นมากมายว่า ทำไมโลกทุกวันนี้จึงร้อนนัก เต็มไปด้วยความแสบวร้ายต่างๆ นานา ทำไมไม่เคยมีภัยฝน

ทั้งมรสุมใหญ่ ทั้งน้ำโสมฟ้าสาย ทั้งโจรร้ายเช่นฆ่า ทั้งความเนตยา กรุณาอื่นจากจิตใจ ทั้งความขาดแคลนทุกข์ยากทั่วไปทั้งแผ่นดิน ความกตัญญูก็สิ้นสูญหมด ถูกอาชญากรรมครอบงำทั้งปวงบ้านป่าดงไกล ถึงทุกที่เหมือนป่าทอมนก นกขโมยไข่ไก่ทั้งรังนกและจิตใจคนมีน้อยๆ ทำชีวิตให้ถอยร่นสิ้นสุด จนเกิดเป็นปัญหาว่า

ทำไมเมื่อกระตุกศาสนาจึงเป็นเช่นนี้ ? ทำไมความแสบวร้ายเช่นนี้จึงมากมายนัก ? ทำไมผู้คนจึงลำบากยากเย็นนัก ตกอยู่ในสภาพที่น่าประหลาดประหลาดนัก

“กรรมบา วุคคิ โทโก สัตว์โลกทำเองเป็นไปตามกรรม”

นี่คือคำตอบ

สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม เป็นคำในพระพุทธรศาสนาสุภาพชัด มีความหมายว่า

“คนแสบสัตว์ที่ชั่วร้ายที่เป็นไปต่างๆ นานา ทุกข์ทั้งนี้ สุขทั้งนี้ ภัยทั้งนี้ ภัยทั้งนี้ มิได้เกิดแต่ผู้ใดอื่น มิได้เกิดแต่อะไรอื่น มิใช่เกิดแต่เหตุใดทั้งนั้นนอกจากกรรมที่ตนได้กระทำแล้วละนั้น”



❖ ไม่เห็นด้วยตา พาให้ไม่กลัวกรรม ❖

สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม แม้จะเป็นจริงเช่นนี้ แต่มีผู้ที่เชื่อว่า เป็นจริงเพียงจำนวนน้อยนัก เพราะไม่มีภาพให้เห็นว่า เมื่อชีวิตออกจาก ร่างของคนคนหนึ่งไป ก็ไปเป็นอีกร่างหนึ่งได้ เช่น หมูหมา กาไก่ ความ ไม่ได้เห็นชัดๆ ด้วยตาเนื้อเช่นนี้ ทำให้คนส่วนมากอาจจะเชื่อว่าคนก็ เกิดเป็นสัตว์ได้ สัตว์ก็เกิดเป็นคนได้ คนฐานะสูงก็เกิดเป็นคนฐานะต่ำได้ คนฐานะต่ำก็เกิดเป็นคนฐานะสูงได้ คนว่างการดีๆ ก็เกิดเป็นคนชนชั้น ราชวงศ์ได้ คนที่การงานชั่วช้าด้วยก็เกิดเป็นคนมีชนชั้นได้ คนหน้าตา น่าเกลียดผิวพรรณเลวร้ายของ ก็เกิดเป็นคนสวยคนงามได้ คนสวยคนงาม ก็เกิดเป็นคนน่าเกลียดน่าชัง ผิวพรรณเลวร้ายของได้ ยิ่งกว่านั้นก็เกิดเป็นเทวดา ได้ เทวดาก็เกิดเป็นคนได้



ความไม่เห็นด้วยตาเมื่อ ประกอบกับ
ความไม่มีความเข้าใจในเรื่องราวกรรม
การให้ผลของกรรม ทำให้คนส่วน
มากไม่กลัวการเกิดใหม่ว่าจะนำไปสู่
นรก หรือภพชาติที่น่าเศร้าจึงกลัว
ยิ่งนัก เช่น เป็นสัตว์นรก

ดังนั้น ใจจึงสำคัญที่สุด ใจต้องคิดไปก่อน เป็นโมฆกรรม การมองใจ
อย่างไร ก็จะเป็นผลตามนั้น จะดีหรือจะชั่ว ก็ล้วนมีใจจะคิดก่อนคิดแล้ว

ผู้ที่ไม่เชื่อเรื่องกรรมที่เกิดจากใจคิด เป็นผู้ที่น่าสงสารที่สุด เพราะเขา
มีโอกาส ที่จะคงอยู่ในสภาพที่เลวร้าย น่าสงสารเฉพาะตัวนี้ โอกาสที่มันคนใจ
คิดนำไปนั้นมันได้ทั้งในภพชาติปัจจุบันและต่อไปยังภพชาติข้างหน้า

✦ กรรณสงสัยได้ แต่ใจต้องกลัวจริง ✦

ใครเล่าที่ระอิกได้ว่าได้ทำกรรมใดไว้ในอดีต เมื่อไม่ได้ตั้งมั่นตั้งกรรมดี กรรมชั่ว จะมาประจักษ์กันบ้างก็เมื่อต้องประสบผลของการกรรมแล้ว

บางคนจึงจะสงสัยว่า นั่นคงเป็นผลของการกรรมชั่ว เพราะทำให้เคราะห์ที่ร้าย เกิดขึ้นเมื่อทันใจ บางคนจึงจะสงสัยว่า นั่นคงเป็นผลของการกรรมดี เพราะทำให้ได้ รับโชคดี มีความสุขกายสบายใจ

การที่มารู้ มาสงสัย ในเรื่องการทำดีผลของกรรมเหล่านั้น เป็นการดี เท่ากับ เป็นการเฉลียวว่า มีความเชื่อในเรื่องกรรมอยู่ในใจ แต่ก็ยังไม่ปฏิบัติจริงจัง ให้เป็นกรรมผลของความกลัวกรรมอันสมควรกลัวอย่างแท้จริง

ที่ปากพูดกันอยู่ว่า

กรรมไม่มี ปากกลัวนั้น

ถ้าทำให้มีความรู้ถึงปากกลัว

เกิดขึ้นเมื่อใดก็จริง

แล้วทำไมต้องให้รู้ดีกว่า

กรรมไม่มีปากกลัวเท่านั้น

ต้องให้กลัวการไม่มีชีวิตจริง

จึงจะเกิดผลเป็นบุญแก่คน



ถ้าอีกแต่ปากพูดไป ไม่จริงจังสักปาก หากมีประโยชน์แก่ตนไม่ แต่อาจ จะมีประโยชน์แก่ผู้อื่นได้รับสิ่ง ที่นำไปคิดพิจารณา และเกิดความรู้อีก การกลัวกรรมไม่มีขึ้นอย่างจริงจัง

❖ กรรรมใจ้ผลตรงตามเหตุ ❖

กรรมนั้น น่าเชื่อถือมีผลในการให้ผลตรงตามเหตุ ไม่มีอะไรช่วยอำนาจได้เลย แม้แต่อยู่ในฐานะสัพพัญญู ก็มีใจว่าไม่จำเป็นต้องนึกถึงกรรม มีใจว่าไม่จำเป็นต้องเตือนการณ ขุขระบางแห่งไร ก็จำเป็นต้องนึกถึงกรรม

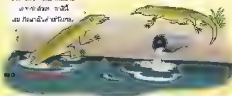
ถ้าไม่ไว้ใจการณเป็นต้นกรรมแล้วเหตุแล้ว จะอยู่ในฐานะสัพพัญญูได้อย่างไร ใครเป็นอำนาจมาหาได้แต่อยู่ในฐานะเช่นนั้น อตตอกถาหาได้เชิญใจกันมาหาหาทำไม่มันได้แทนนั้น มีอะไรเป็นศรีวิธทำให้เป็นไป. แม้ไม่ต้องคิดในเรื่องตนนี้เลยเลย ย่อมไม่อาจอบรมปัญญาให้เต็มจุดในเรื่องกรรม. แะการไม่ใส่ใจของกรรมได้ ซึ่งๆ ก็เป็นเรื่องสำคัญแก่ทุกชีวิตที่ปรารถนาความสวัสดิ

คนก็ตาม สัตว์ก็ตามเกิดด้วยอำนาจของกรรม การรรมนำไปให้เป็นคนและนำไปให้เป็นสัตว์ เมื่อไรก่อนย่อมมีโอกาสที่จะพ้นจากความเป็นสัตว์ เพราะเมื่อเมื่อรู้ว่าการรรมมีอำนาจถึงเพียงนั้น ก็ย่อมชานยาวทำกรรมที่จะไม่นำไปให้ต้องไปเป็นสัตว์

ไม่มีใครที่บอกถึงความเป็นคนหรือสัตว์โดยมีโอกาสที่จะได้เป็นคนเป็นสัตว์โดยไม่อาจรู้บ้างคนบ้าง แม้ถึงเชิญไปทำกรรมที่จะทำให้เกิดผลเช่นนั้นโดยรู้หรือไม่รู้ เมื่อเห็นใจไม่เชื่อก็ตาม. เพราะเหตุนี้ในทำกรรมมีผลแล้ว ก็จะไม่สามารถปฏิเสธของกรรมได้เลย

๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.



❖ โอกาสชนะกรรมมิได้ ถ้าใช้ปัญญาไตร่ตรอง ❖

ผลของกรรม ย่อมเป็นไปตามระบอบการอันเป็นส่วนเหตุผลที่ได้กระทำแล้ว
คือ ผลคือย่อมเกิดแต่เหตุ ผลไม่มีที่ปรารถนาแต่เหตุไม่ดี

พระพุทธรูปทรงเครื่องแสดงความเป็นพระพุทธรูป แม้มีเห็นได้ชัด แต่มันเป็นความจริง
ซึ่งก็ทะลุทะลวงผ่านอุปสรรคมาได้ จะมีผู้เข้าใจหรือไม่ จะเข้าใจผิดถูกอย่างไร
ก็ตาม ความจริงนี้ย่อมเป็นความจริงตลอด ทำคือย่อมได้ดี ทำชั่วย่อมได้ชั่ว

แต่โอกาสมีอยู่เสมอ สำหรับที่จะพิจารณาให้ปัญญารู้ตามพระปัญญา
ในเรื่องของกรรม และการให้ผลของกรรม หุตสนหาใจเข้าออก

ดังนั้น จงพิจารณาเรื่องของกรรมให้ได้ดีด้วยกันทุกคน ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน
ทำสิ่งทำอะไร เพื่อผลดีทำไว้ให้ตนพองพองกว่าก่อน เพื่อตนเองมากกว่าคนอื่นไป
ใช้พิจารณาให้มีผลดีให้เป็นความรู้ของตน มีแต่เป็นความรู้ของพระพุทธรูป
ที่ตนเชื่อและศรัทธาในท่านั้น เพราะความรู้ของผู้อื่นนั้น แม้จะเข้าใจอย่างมีได้รู้
มิได้เข้าใจจริงด้วยตนเอง ความรู้ที่มิใช่มีใช้ปัญญาของตน ฉะนั้น



เห็นอะไร ได้ยินอะไร อย่างฝึกฝนว่า
ได้ยิน อย่างฝึกฝนว่ารู้ เช่นที่ได้เห็น
อย่างฝึกฝนว่ารู้ เช่นที่ได้ยินอันมีใช้
ปัญญา **เห็นแล้วต้องให้เป็นปัญญา**
ได้ยินแล้วต้องให้เป็นปัญญา
หากน้อยก็ต้องให้เป็นปัญญาก่อนมากบ้าง
คือ เห็นอะไรแล้วก็ต้องคิด
ได้ยินอะไรแล้วก็ต้องคิด
คิดให้ดี คิดให้มีเหตุผล
ด้วยใจที่สงบ คิดเมื่อจะ

❖ รักใคร ก็อย่าได้ทำกรรมไม่ดีเลย ❖

ผู้ไม่ทำดีประเภทต่างๆ คือ ทาส วาจา จิตเนืองมาจากใจที่ไม่ดี ของเขาขึ้น แม้จริงแล้ว ผู้มีเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขาของอริยสาวก ประกอบด้วยความเชื่อในเรื่องกรรม และการให้ผลของกรรม ไม่ว่าจะมีผู้ใด ปฏิเสธว่าเป็นคนไม่ดี

แต่ทำไมจึงมีคนไม่ทันคนมาก ทั้งๆ ที่มีได้ปรารถนา คิดให้เข้าใจใน เรื่องของการกระทำดีชั่วว่า กรรมที่คนผู้นั้นทำไว้ในอดีต ได้ติดตามหิวน้อม จิตเข้ามาให้ปรากฏเป็นผลในปัจจุบัน ทั้งที่ในปัจจุบันเขาคิดก็ต้องการให้เป็นคนดี

และหากเข้าใจเรื่องของการไม่ทำชั่ว ตายสละเข้าไปถึงชาติในอบาสนา เขาก็พยายามไม่ทำกรรมไม่ดี เพราะเข็ดกลัวผลของกรรมที่ทำให้เขาต้อง เป็นคนไม่ดีอยู่ในปัจจุบัน ทั้งที่เขาไม่ปรารถนาเลย

เป็นผู้ใหญ่ก็อย่าทำกรรมไม่ดี
เป็นเด็กหรือเป็นกลุ่มสาวก็
อย่าทำกรรมไม่ดี แม้
รักใคร่ของก็อย่าทำ
กรรมไม่ดี จงทำแต่
กรรมดี หรือแม้รักพ่อแม่พี่น้อง
ญาติหลาน ก็อย่าทำกรรมไม่ดี
ผลไม่ดีที่ผู้ทำได้รับนั้น
จะทำได้โปรดหาผู้ที่รักพบ
หรือยกการบวชบวชก่อนไปด้วย

๑๒ อัมมวาทกรรม



❖ ทำกรรมไม่ดีผู้เป็นผีรบกวนจะได้รับผลร้าย ❖

น้องปิกถึงใจตนเอง เมื่อเห็นผู้ที่สมควรทำกรรมไม่ดี แต่ยังไม่ตั้งใจไม่ทำ ปากกฐึก หงุดหงิดทรมานใจ ถึงมีก็ได้ผลร้ายเกิดขึ้นจนลงผู้ทำกรรม ถ้าผู้มี ความผูกพันกับเขา ก็ย่อมหนีพ้นกลายเป็นได้รับผลร้ายด้วย

ด้วยนี้ แม้ไม่ทำตนเอง ก็สมควรทำอะไร ก็กรรมไม่ดีใดก็ตามที่ลงโทษที่ชั่วช้า ซึ่งจะต้องเป็นผู้เป็นที่รบกวนด้วย



ถ้าเราทำกรรมไม่ดี
ได้รับผลไม่ดี ผู้ที่รบกวน
และผู้ที่เรารักก็จะต้องพลอยได้รับ
ความทรมานการเบียดเบียนจิตใจ
ไปด้วยอย่างไม่ยุติธรรม
เพราะมิได้เป็นผู้ทำกรรมไม่ดีด้วย
แต่ต้องพลอยได้รับผลไม่ดี
เพราะความผูกพัน

น่าเศร้า เมื่อใคร เป็นอย่างนี้ ผีมาทรมานเขา

ฉะนั้น จะทำกรรมไม่ดีใดๆ ก็น่าจะมีกฏเกณฑ์สำหรับผู้ที่มีความผูกพันกับเรา บ้าง อาจจะอ้างไม่ได้เต็มใจยิ่งขึ้นในการหลีกเลี่ยงการทำกรรมไม่ดี

ก่อนจะทำความกรรมใดๆ แม้มีเหตุอันจำเป็นก็ดี คิดให้ดีกว่ากรรมนั้นคือหรือไม่ดี ก็จะทำให้ไม่ทำความกรรมไม่ดีอย่างเต็มใจ อย่างสบายใจ แต่ถ้ามีเวลาทำยิ่งซึ่งใจ ที่เป็นความสำคัญควรจะทำให้เป็นความพอใจทั่วทุกกับทุกคน

◆ เห็นผู้อื่นรับกรรม ต้องวางใจให้กลัวกรรม ◆

ทุกวันนี้มีข่าวฆ่าฟันกันอยู่อย่างหาจุดไหนเลยมีได้วันต่อวัน พบแล้วเห็นแล้ว ก็ไม่มีอีกกรรม เคยฆ่าเขาเขาก็ถูกศาลลงโทษว่า ศาลลงโทษเขาเขาก็เข้ามาพยานคดีแล้วก็มีศาลลงโทษได้ น่าสงสารได้

เรื่องกรรมเป็นเช่นนี้จึงน่ากลัวกรรมนักถึงกลัวกรรมนัก ไม่พึงคิดว่า การเชื่อว่าการฆ่าฟันตามล้างตามผลาญกัน เป็นเรื่องกรรมนั้นเป็นความเชื่อที่เหลวไหล ไม่มีเหตุผล

ไม่ใช่ว่าเช่นนั้น เพราะไม่มีคุณค่าอย่างใด จะถูกหรือจะผิด ถ้ามีผลคือให้โทษว่าเป็นเรื่องการให้โทษของกรรม ก็จะทำให้ไม่กล้าทำกรรมไม่ดีโดยตั้งใจ ก็กลัวพ้นจากผลของกรรมไม่ดีนั้นแน่นอน

การถูกฆ่าของแต่เด็กไร้เดียงสา หากความผิดไม่ได้ ซึ่งปรากฏขึ้นบ่อยๆ ในยุคนี้น่าจะทำให้ความเชื่อในเรื่องกรรมและการให้ผลของกรรมหนักแน่นขึ้น ทำไมต้องเป็นเด็กคนนั้นที่ถูกฆ่าทั้งที่ไม่ได้มีเรื่องชุลมุนหรือโกรธแค้นกันอยู่เสีย มีความสุข ก็ถูกยิงถูกฆ่าไปประชิดประหาร



ในฐานะเป็นผู้ดู ของเหตุด้วยความรู้สึกลัวกลัวกรรม ไม่ควรดูด้วยความรู้สึกอารมณ์เช่นคือ เพราะจะไม่ใช่คุณค่าแก่จิตใจของคน เป็นแค่จะเป็นโทษ รู้ตัวปลงตง นี่แหละอำนาจของกรรมยิ่งใหญ่นัก ถึงกลัวกลัว